समाजंरंगं एकस्यैवकस्यचित्नान्यस्य ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३८ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४९ ॥ ४२ ॥४३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांद्वात्रिंशदिधकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ समाजिमवतिच्चित्रंप्रेक्षमाणामहारथाः॥नालक्षयन्जयंव्यक्तमेकस्यैवमहारणे॥३४॥तयोःप्रैक्षंतसंमर्दसिन्नकृष्टंमहास्रयोः॥तवदुर्मत्रितेराजन्सपुत्रस्य विशापते॥ ३५॥ छादयंतीहिशत्रुघावन्योन्यंसायकैःशितैः॥शरजालाचतंव्योमचकातेद्भुतविकमी ॥ ३६ ॥ तावन्योन्यंजिघांसंतीशरैस्तीक्णैर्महारथी॥ प्रेक्षणीयतरावास्तांविष्मंताविवांबुदौ॥३७॥सुवर्णविरुतान्वाणान्विमुंचंतावरिंदमौ॥ भास्वरंव्योमचकातेमहोल्काभिरिवप्रभो ॥ ३८॥ ताभ्यांमुकाः शराराजन्गार्धपत्राश्वकाशिरे॥श्रेण्यःशरदिमत्तानांसारसानामिवांवरे ॥ ३९॥ संसक्तंसूतपुत्रेणदृष्टाभीममरिंदमं ॥ अतिभारममन्येतांभीमेरुणाधनं जयौ॥४०॥तत्राधिरथिभीमाभ्यांशरैर्मुकैर्दढंहताः॥इषुपातमतिऋम्यपेतुरश्वनरिद्याः॥४१॥पतद्भिःपतितेश्वान्यैर्गतासुभिरनेकशः॥कृतोराजन्महारा जपुत्राणांतेजनक्षयः ॥ ४२ ॥ मनुष्याश्वगजानांचशरीरैर्गतजीवितैः ॥क्षणेनभूमिःसंजज्ञेसंद्यताभरतर्षभ ॥ ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणिभीमकर्णयुद्धेद्वात्रिंशद्धिकशततमोऽध्यायः॥१३२॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ धृतराषृउवाच अत्यद्भुतमहंमन्येभीमसे नस्यविक्रमं॥यक्तर्णयोधयामाससमरेलघुविक्रमं॥ १॥ त्रिदशानिवायुक्तान्सर्वशस्त्रघरान्युधि॥वारयेद्योरणेकर्णःसयक्षासुरमानुषान् ॥ २॥ सकथं पांडवंयुद्देश्राजमानमिवश्रिया॥ नातरत्संयुगेपार्थतन्ममाचक्ष्वसंजय॥ ३॥ कथंचयुद्धंसंभूतंतयोःप्राणदुरोद्रे ॥ अत्रमन्येसमायतोजयोवाजयएवच ॥४॥कर्णप्राप्यरणेसूतममपुत्रःसुयोधनः॥जेतुमुत्सहतेपार्थान्सगोविंदान्ससात्वतान् ॥ ५॥ श्रुत्वातुनिर्जितंकर्णमसरुद्धीमकर्मणा॥भीमसेनेनसमरे मोहआविशतीवमां॥६॥विनष्टान्कौरवान्मन्येममपुत्रस्यदुर्नयैः॥नहिकणींमहेष्वासान्यार्थान्जेष्यतिसंजय॥१॥ कतवान्यानियुद्धानिकर्णःपांडुसुतैः सह॥ सर्वत्रपांडवाःकर्णमजयंतरणाजिरे॥ ८॥ अजेयाःपांडवास्नातदेवैरिपसवासवैः॥ नचतद्वध्यतेमंदःपुत्रोदुर्योधनोमम ॥ ९॥ धनंधनेश्वरस्येवत्ववा पार्थस्यमेसुतः॥मधुप्रेप्सुरिवाबुद्धिःप्रपातंनावबुध्यते॥ १०॥ निरुत्यानिरुतिप्रज्ञोराज्यंहत्वामहात्मनां॥ जितमित्येवमन्वानःपांडवानवमन्यते ॥ ११॥ पुत्रस्रहा भिभूतेनमयाचाप्यकृतात्मना॥ धर्मस्थितामहात्मानोनिकताःपांडुनंदनाः॥ १२॥